

LA LLENGUA EN LA HISTÒRIA (XXVII)

Pau de Bellviure

Sembla estrany que d'un poeta tan ben considerat per la gent de lletres de la mateixa època conservem sencera només una sola composició poètica. Sabem pel mateix Ausias March que Pau era un home molt enamoradís i que es va tornar boig per causa de la seva *aimada*.

*Savis són aquells qui les festes no colen
d'aquell amor qui en les dones cau;
ab desleals sovent elles han pau,
lexant aquells qui per ben amar moren.
En recort és aquell Pau de Bellviure
qui per amar sa dona tornà foll;
tal camí on soptadament es trencà el coll...*

No solament és el gran mestre valencià el que té molt present la categoria humana i poètica de Pau de Bellviure, sinó que el Marquès de Santillana en tractar els poetes catalans en el seu conegut *Proemio*, cita entre els primers a Guillem de Berguedà i immediatament al nostre Pau de Bellviure “*que adquirieron entre muchos poetas, gran fama.*”

Martí de Riquer no ho acaba d'entendre així, probablement per la poca poesia de Pau de Bellviure que tenim conservada; més aviat li sembla un poeta pintoresc i que “difilment permet de veure-hi un desesperat i tendre amant pròxim a enfollir i morir d'amor”.

*Dompna gentil, vós m'enculpat a tort;
si m'ajut Deus, sots-ne mal informada,
car per Tristany no fon sa don'amada
ni ne tan ferm ne plus leyal ne fort
que n'és per mi la dona qu'ès leyal,
can yeu vey cert que em vol hu a cabal;
mas quant eu vey dos pardals en l'espiga,
renech d'amor e dich-vos que no liga.*

I ho remata:

*E si mercé ab vós breu no-m recorre
morray sobtós, pus vey la mort qui-m corre.*

Pels qui estimaren...

Pels qui estimaren la materna llengua
en els temps de pobresa i de dissort:
un record.

Pels qui deixaren els honors i pompes
per conrar l'aridesa del nostre hort:
un record.

Pels qui en vaixells errants per les tempestes
no arribaren jamai al nostre port:
un record

Pels qui aguantaren ferma la bandera
en els camps de batalla i desconhort:
un record.

Pels qui moriren per la nova pàtria
i en les tenebres els deixà la mort:
un record.

Milquel Forteza Pinya (1888-1969)